

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.	Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.	Hirdetések egyesség szerint. A nyílt tér sora 1 korona.

Vázsonyi Vilmos,

községünk szülötte az új minisztériumban az igazságügyi tárcát vállalta s ez az esemény az új alakulat jelentőségén felül is kimagasló fontosságú.

Minket, sümegieket, bármily politikai meggyőződéssel viselkedünk is az új kormány és annak vállalt feladataival szemben, ma nem csekély mértékben illet a lelkes öröm afölött, hogy a sümegi kis házból elindult, az alig középosztályhoz tartozó fiú tehetsége, jelleme révén hazánk egyik legelső közjogi méltósága lett.

Nálunk — és a magyarság példa nélkül való hazafisága mellett alig érthető ez — nem igen fejlődött ki az a lelki jelenség, amelyet a németek, — kiknél erősen megvan — lokalpatriotizmusnak neveznek s mely szerint a kis német városok számára ünneppé avatódik, ha valamelyik földijük, szülöttük — teszem csak — a doktori grádist eléri.

Nem jól van ez így és kis és nagy dolgokban erősen érezzük annak kárát, hogy szűkebb hazánk ügyei nem tudnak oly lelkesedésre hangolni, mint az országos ügyek, s ha a magyarság világra szóló dicsősége boldogítani tud, önérzetes büszkeségre emel, miért ne éreznénk hasonlóképpen, ha — bizony sok tekintetben jelentéktelen —

szülőföldünk országos jelentőségű egyéneket ad a hazának.

Vázsonyi Vilmos minisztersége azonban nem csupán a helyi hazafiság, talán rövidlátó nagyzolásának szemében lesz jelentős dolog, bár nekünk így is ünneplő alkalom, hanem a kis városok — amilyen mi is vagyunk — kis-emberei számára szinte szimbolikus esemény, ha hazánk történetében nem is egyedül álló. Horvát Boldizsarra kell gondolnom, a szintúgy igazságügyminiszteré lett suszter-fiúra, ha példát keresek Vázsonyi Vilmos, a sümegi zsidó boltos fia mellé. Lelkén, egyenes jellemű kívül emez sem vitt magával egyebet az életbe, s lett az u. n. nem-történeti osztályok, a középosztály érdekeinek nem csupán harcosa, hanem immár, mert elveit viszi magával a miniszteri székbe, diadalmasa is.

A demokratizálódó Magyarországon nem kegyelem-ajándékképpen jut a jogok sáncaiból kizárt nép jogaihoz, saját fia verkedte azt ki magának és adja sors-testvéreinek, akiknek lelkéből lelkezett. Nem születés, rang, cím, pénz hatalmával emelkedett, de azoknál a belső emberi értékeknél: tehetség és becsületnél fogva, melyek az igazi arisztokratizmust teszik.

A kis-ember fia kis-emberek erkölcsi értékeivel gazdagon (ó, milyen nincstelen embernek nézik nálunk még az ilyet), erős lélekkel, küzdelemre

termett becsülettel célokkal, akarattal indult útnak s most, hogy magának helyet teremtett a nagyok között, a kis-emberekért való munkát tekinti alkotásai elsejének.

Vázsonyi minisztersége a kis-emberek nemzeti értékének diadala, millió ilyen érték, erkölcsi, tehetségbeli van e földön; egyik legjobbját Süveg adta a hazának, ezért köszöntjük őt ma igaz lelkesedéssel és az Úr áldását kérjük törekvései sikerére.

A gyermekekért!

Zalavármegye alispánjának negyedévi jelentései, amikben a vármegye állapotáról számol be a megyegyűlésnek, egy idő óta szomorú szenciókkal szolgálnak. A születések száma jóval kevesebb, mint a halálozásoké. A halálozásokba pedig nem is számítják bele a harctéren elesettek, vagy ott szerzett sebesülések, megbetegedések következtében ittthon elhunytak számát. És ami legszomorúbb a dologban: a halálozások nagyrészt a csecsemők és kisgyermekek tulontul nagy halálózása teszi ki.

Ezek a negyedévi kimutatások szomorú táblázatai a nemzet pusztulásának, amelyet megakadályozni van olyan fontossága, mint bármilyen kérdés. S ha testvéreink, fiaink a legnagyobb áldozatok mellett fel tudják

Júniusi estén.

Irta: Németh Böske.

Fájó szívvel, szinte félve gondolok rája. Szegény kedves Teo, aki szépen fiatalon, express gyorsasággal élted el azt a kicsi életet, amelyet részedre kiszabtak az égi hatalmak. S most vége, és soha többé ez már másképp nem tud lenni.

Ahogy itt ülünk a kertben, csendes júniusi estén, ahogy a virágillattal teljes levegőben: rezg, tündöklök, szétfolyik az ezüst holdfény, ahogy messziről idehallik a mezőkön túl szaladó vonat kerekeinek dühörgése, ahogy egy-egy elkésett madárka félnék csirip-csiripe lesir hozzánk, — oh mindezek a szépségeken keresztül százszorosan megfájdul a szívem érted.

Es szeretném, szeretném visszakeréni mindazt az emlékezés országából, — hogy még élneél és jönnél hozzám.

De mindezek a dolgok olyan nagyon messze vannak már, hogy tán csak mesének tűnnek fel, valami könnyes, finom, halk mesének.

Bizony ezerszeresen tudlak megsiratni, magányos percek csendes némaságában, amikor nagyon távol vannak tőlem mindenek. És eszembe jutnak feledhetetlen s gyönyörű nyári esték, amikor még voltál . . .

Vajjon hova is szalad el tőlünk az idő? Honnan jövünk? hova megyünk? s legfőképpen pedig: — miért is vagyunk itten? . . .

És ki tudna mindezekre feleletet adni, olyat ami elfogadható? Mert tulajdonképpen komikus dolog az, hogy: minden, amit komoly, nagy dolognak hiszünk, csak játék és semmiség a végzet kezében. Beléjászkunk magunkat különböző szerepekbe, sokszor a szívünk vére is rámeleg, annyira komolyan vesszük az egészet. . . Aztán? Jön a Halál, a Végzet szinpadai szolgálja, — jön, leereszti a függőnyt: s nincs tovább . . . vége a darabnak, pont. Ez volt az életünk . . .

Nagyon belesajdul a szívem, ha rá gondolok, hogy láttam a te életed végén is legördülni a függőnyt — s ennyi volt.

És ahogy most ott lenni a mezőkön túl, egy nagy vonat kerekei zörögnek, hosszan — hosszan, úgy hogy az ember félve hallgatja itt a csendes kertben, — el tudom képzelni, hogy ebben a szokatlan időben, mikor más vonat nem jár, ebben a szép júniusi estében: bizonyosan katonavonat megy le, messze az olasz harctérre. Bent a vonatban fiatal megsiratott, virágos katonák, akik elindultak vérüket ontani, nyomorékká lenni, esetleg meghalni — értünk, a mi jóvoltunkért. S mi itt ülünk a virágos kertben, távol minden borzalomtól, harci lármától, távol minden rossz-

tól; — s ezek a szegény fiúk mennek, mennek . . . Isten tudja hova? — értünk.

Vajjon lesz-e visszatérésük? S milyen? Vajjon borulnak-e még az édesanya, a szeretett leány vállára valaha? Vajjon lesznek-e örömkönnyei a viszontlátásnak még életükben? Ki tudná ezt így előre megmondani? Milyen nehéz lehet elebe menni a nagy bizonytalanságnak . . .

És így mentél te is, szegény, kedves Teo, — aki már nem vagy többé, — így mentél, de akkor még ködös november volt. Mentél neki a harcra télnak. Azóta kitavasodott. Biztosan ottan is kerestél az ágyudörgésen, fegyverzajon, rémületen, mindenben: kivirult az erdő, zöld lett a mező fel nem árkolt része — és ha csend volt, bizonyosan csicseregtek a madarak. Tavasz lett ott is. De az itthoni tavaszt, az itthoni nyarat nem láttad meg soha többé, mert így volt ez a Végzet könyvében megírva s így kellett lennie . . . Mert a végzet kegyetlen rossz, — és szomorú az ember szíve miatt.

Nincs olyan vig mulatság, társas együttlét, bizalmas csevegés — amelyen keresztül ne vonulna, ha csak egyetlen pillanatra is: valami fájdó csend, csak annyi, amíg egy lepke szárnya meglibben, vagy sokszor ennél is kevesebb. De ez a háború pillanata, a háború,

venni immár három esztendő óta a küzdelmet az állandóan tulsúlyban levő ellenséggel szemben a mi védelmünkre s nem féltik az életüket, testi épségüket, csak hogy megmentsek a hazát és bennünket, akkor valósággal bűn az, hogy itthon az előttünk lejátszódó veszély tudatában is türjük, hagyjuk, engedjük, hogy a gyermeket, a nemzet jövőjét szemünk láttára pusztítsa egyik legnagyobb ellenségünk: a nemtörődömség, a szervezatlenség.

Meg kell menteni a gyermekeket! Ezzel nemcsak a szegény, de gyermekehez ragaszkodó, azonban tehetetlen szülőkön segítünk, hanem az országon is, amelynek szüksége van arra, hogy a nagy veszteség, amit a háboru okozott, mielőbb pótolassék.

A vármegyébe néhány hónappal ezelőtt kiküldtek egy alispáni rendeletet. Szép, okos, tartalmas rendelet volt. Kellő tájékoztatás, utmutatás, hogy mint és hogyan kell megcsinálni a gyermekvédelmet. A belügyminiszter leiratára, tehát hivatalos intézkedésre került ki a hivatali szobákból a rendelet, amely nem bürokratikus utasítás, hanem szívvvel készített felhívás.

Elvitázhatatlan, hogy a gyermekvédelem is, mint annyi sok más szociális követelmény megoldása, hatósági feladat volna. Azonban a mai körülmények között nem lehet mindent a hatóság feladatának tekinteni csupán. Egyrészt fizikai lehetetlenség, hogy hatóságaink mai kis szervezetükben s főliszaporodott munkában magukra vállalhassák e nagy körülmények és sok munkát igénylő feladat elvégzését. Már pedig a gyermekvédelem terén intenzív és folytonos munkára van szükség, mert különben minden munka csak fölösleges fáradságot jelent.

Ismét a társadalomra hárul a feladat, hogy ezt a nagy nemzeti munkát megoldja és megvalósítsa. Nem bizottsági ülésezések kellene, amelyek tulajdonképpen lekötik a vállalkozó emberbarátok idejét, annyira, hogy másra nem is marad idő, hanem a meglevő szervek bevonásával tervszerű, egysé-

mely részt kér magának mindenütt, ahol emberek vannak . . .

Pedig az itthonmaradtak csak újságokból tudják elképzelni: mi van ott. Mert ugye, itt természetes: hogy házban lakunk s nem a földbe ásott lukakban? hogy tiszta fehér ágyban alszunk és nem piszkos szalmán! hogy meg van délben az ebédünk, este a vacsoránk — s nem dugva-lopva kell egy falatot bevinnünk, míg a golyók fityólnak fejünk felett és gránátok csapódnak le előttünk, utánunk . . . Hogy mondhatjuk tervezgetve: ezt megteszem holnap, ezt holnapután; jövő héten elutazom ide vagy oda, három-négy-öt napra stb. És nem kell minden óráért, amelyet átélünk, külön hálát adni a sorsnak, mert ott minden perc is csak ajándék, hiszen valamelyik után hátha következik a: nincs tovább . . . a semmi . . . mikor legördül a függöny végleg és mi megszűntünk az élők közé számíthatni . . .

Hiszen itt mindent természetesnek találunk, ami körül vesz bennünket: a mindennapi életet, mely a csatatéren levőktől oly kimondhatatlan távolságban van, mint a mesék eldörögője, hova csak képzeletük szállhat el.

Csak egy lehet ott természetes, nem feltűnő: meghalni szépen, fiatalon. De a bánat akkor is a miénk . . .

gesen intézett célludatos, fáradhatatlan munka.

Helyes szervezetséggel, lelkiismeretes munkával, kitartással a legrövidebb időn belül szinte csodával határos eredményeket lehet elérni.

Álljanak össze a meglevő szervek és kezdjék meg mielőbb a nagy munkát. Kérjék föl az orvosokat, bárha tulongul elfoglaltak is, hogy betegekknél végzett körutjaik alkalmával nézzenek el a szülőanyákhoz, akiknek a címeit az anyakönyvi bejegyzésekből mielőbb tudomásukra hozhatnák, ellátnák őket jó tanáccsal a gyermek tartására, nevelésére és etetésére vonatkozóan.

S bizonyára akadnának a hölgyek és urak között, akik tudnának és akarnának időt szakítani a komoly, fáradságos, de talán legnemesebb munkához, fölkeresni a gyermekágyas asszony szegény családját, otthonát megnézni, hogy ellátják-e, el tudják-e látni a kisdedit különösen a mai nehéz időkben. Módot kell adni, ha másnak nem, a társadalomnak, hogy a szegény szülőasszony lehetőleg természetes táplálással nevelhesse gyermekét. Egy bizonyos ideig tehát gondoskodni kell arról, hogy a szegény gyermekágyasok, akiknek a magukéból nem telik, hogy tápláló, erőt adó élelemhez jussanak. Gondoskodni kell ott, ahol szükséges, hogy a kisdedek egészséges tejhez jussanak. Nem igényelne nagy befektetést a tejsterilizálás bevezetése se.

Szükséges lenne, hogy a társadalom ama tagjai, akik vállalkoznának a gyermekágyasok látogatására, a szegénysorsu anyák kisdedei részére a szükséges ruházati cikkeket összegyűjtésük és kikölcsönözésük.

A szegénysorsu csecsemők részére, amikor édesanyjuk már erőben van s munkára járhat, bölcsődét kellene szervezni, mely állandó orvosi felügyelet alatt állana. A bölcsődében lennének elhelyezhetők azok a csecsemők, akiknek szülei munkába járnak s nincs senkijük, akiknek gondjaira bizhatnák a gyermeket, míg ők kenyér után járnak. S hogy a gyermek a társadalom állandó felügyelete és védelme alatt nőjön, gyermekotthonokat kellene létesíteni minden valamirevaló helyen, ahol a szegénysorsu gyermekek, akiknek szülei egész nap távol vannak hazulról, napközben elhelyezést nyerének.

A legnagyobb igazságtalanság és bűn, hogy az ártatlanoknak szenvedniök kell a szülők szegénysége miatt. A gyermekeket megmenteni nemzeti érdek. Mozduljon meg a társadalom és lépjen akcióba: komoly, kitartó, fáradhatatlan munkával csakhamar elérjük azt, hogy derűsebb képet mutasson majd a népesedési statisztikák.

— **Álhir a főispán lemondásáról.** A kormányválság kapcsán az a hír kelt szárnyra, hogy dr. Balás Béla főispán lemondott. Tudakozódásunkra a főispáni hivatalban kijelentették, hogy a lemondás mindeztideig nem történt meg. Az álhir valószínűleg abból származott, hogy több főispán már benyújtotta lemondását.

A cséplőgépezetek és fűtők felmentése.

A cséplőgépezetek és fűtők felmentése iránt a honvédelmi miniszter rendeletileg intézkedett.

A rendelet értelmében a katonai, illetőleg népfőlkelési tényleges szolgálatot teljesítő, valamint a hadicélú szolgálatra igénybevétt hivatásos, vagyis gyakorlatilag képzett gőz- és motorcséplőgépezetek és fűtők, akikre a cséplésnél tényleg szükség van, a községeknek, birtokosoknak és cséplőgéptulajdonosoknak rendelkezésre bocsátatnak, illetőleg a saját gépjük kezelésére hivatott cséplőgéptulajdonosokkal együtt felmentetnek.

A cséplőgéptulajdonosok, amennyiben a cséplőgép kezeléséhez értő egyén otthon rendelkezésre nem áll, a községi előjárásnál, illetőleg városi polgármesteri hivatalnál jelentkezni tartoznak, mely a felmentendő gépezeteket és fűtőket hivatalból és díjtalanul névjegyzékbe a felmentés engedélyezésére illetékes pótestparancsnoksághoz eljuttatni köteles.

A felmentési jogcím megállapításánál és ennek alapján a névjegyzék összeállításánál elsősorban a gépezetkezeléshez értő géptulajdonosok és az öregebbek, valamint a mögöttes országrészben szolgálók veendő figyelembe és csak a végső kivételes esetben kérhető az arcvonalbeli szolgálatra alkalmas, harctéri szolgálatot teljesítő felmentése.

A hadicélú szolgálatra igénybe vett cséplőgépezetek és fűtők legalább 8 hétre, de csak abban az esetben menthetők fel, ha egyénileg nélkülözhetők.

A felmentésből ki vannak zárva: tisztak, tisztjelöltek, a kórházi ápolás alatt álló beteg legénység, a vasutezred állományába tartozók, azok, akik a polgári életben a vasutnál vannak alkalmazva és a vasutak rendelkezésére bocsátatnak, végül a műszaki csapatoknál vezető állásban levő nélkülözhetetlen egyének.

A legutóbbi pótszemlén alkalmasnak osztályozott és még be nem vonult cséplőgépezetek a szükséghez képest szintén fel foghatnak mentetni.

A felmentett cséplőgépezetek és fűtők a hatóságok által ellenőriztetni fognak, vajjon előirt munkájukat tényleg végzik-e és az esetleges mulasztások, vagy visszaélések a felmentések hatályon kívül helyezése mellett szigorúan meg fognak büntettetni.

H I R E K .

— **Hivatalvizsgálat.** Horváth Sándor a zalaegerszegi kir. törvényszék elnöke dr. Wittek Zoltán törvényszéki jegyző kíséretében a helybeli járásbírósg megvizsgálására ide érkezett Távozása előtt az elnök a bíróságnál tapasztalt rend felett a bírói karnak elismerését fejezte ki.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter Stáll Ernő dr. sümegi kir. járásbírósgai jegyzőt a kézdivásárhelyi törvényszékhez hasonló minőségben áthelyezte.

— **A püspöki javak átvétele.** A püspöki javadalmak átvételére kiküldött bizottság Gosztanyi Aladár miniszteri tanácsos elnöke alatt több napon át teljesítette a gazdaságok leltározását, illetve átvételét.

— **Köszönet.** A vöröskereszt egyesület a Péter Pál napi gyűjtéséhez Joós Antalné urnó 10 koronával járult hozzá. Hálás köszönet érte. Sümeg, 1917. június 16. Bánfi Alajos elnök.

— **A gyorsvonal visszaállítása.** Nagykánizsa és Budapest között a Déli vasut igazgatósága a Budapestről este 6 órakor induló gyorsvonalat ismét forgalomba helyezte. A vonat egyelőre Nagykánizsáig közlekedik. Az ellenvonat reggel 6 órakor indul Nagykánizsáról és délelőtt 10 óra 15 perckor ér Budapestre.

— **A király a 20-asok közt.** A vezérkar hivatalos jelentése már kiemelte azt a páratlan hősiességet, amellyel a mi reitenteitellen huszas honvédekünk verték vissza az lsonzó fronton a tulerőben levő ellenség viharos támadásait. A királyi pár június elsején meglátogatta a legutóbbi harcokban kiünt csapatokat, köztük a zalai honvédeket is. A fiatal uralkodó rendkívül meleg szavakban fejezte ki elismerését a borzalmas harcokban kiünt 20-as honvédszázalaj parancsnokának, majd a zászlóalj tisztjeit szólította meg sorban s mindenkihez volt egy-egy kedves, elismerő szava. A királyi látogatás emléke feledhetetlen lesz az lsonzó zalamegyei hősei előtt. Amint értesülünk, a zászlóaljparancsnok vas-koronarendet fog kapni, de kiüntelik a zászlóalj többi tisztjét is. A legénységéből szintén sokan kapják meg a vitézségi érmet.

— **Olcsóbb lesz a bőr?** Bőripari szakörök legközelebbre két új rendelet megjelenését várják. Az egyik az eddig szabadon volt bőrfajták lefoglalására és maximálására, a másik pedig a gépszijbőrök és a kész gépszijak ármaximálására vonatkozik. A két rendelet állítólag előkészítője lesz az árak fokozatos leszállításának. Az első rendelet nemcsak a talpbőr, de a felsőbőr árát is lejjebb kalkulálja. Mikor néhány hónappal ezelőtt Bécsben az érdekelttség bevonásával tartott ülésen elhatározták, hogy a talpbőrárakat kilogrammonként fél koronával leszállítják, a gyárosok felzúdultak ez ellen és azt hangzottak, hogy ők sem keresnek többet, min a felsőbőrgyárosok, egyenlő elbánást kérnek tehát a felsőbőrgyárosokkal. Ez készítette a hadügyi kormányt arra, hogy a felsőbőrök tekintetében is pontos gyártási számítás készíttessen, aminek következménye az lett, hogy most már a felsőbőrök árát is le fogják szállítani. Ha valóban így van, a közönség természetesen szívesen köszönti az új rendeleteket.

— **A fagyalt és jegeskávé készítésének korlátozása.** A pénzügyminiszter utasította a Cukorközpontot, hogy fagyalt és jegeskávé készítésére senkinek külön cukor-mennyiséget ki ne adjon. Minden cukrász és kávéháztulajdonos csakis annyi cukrot kaphat, amennyit részére a saját hatósága már havi rendszeres szükségletként megállapított és a kávéházak és cukrászok csupán e mennyiségből készíthetnek jegeskávékat vagy fagyaltot. Csokoládé vagy más kávéházi ital ma különben sem szolgáltatják ki a kávéházakban, így az édes italok édesítéséhez eddig felhasznált cukor most megtakarítatik és az elégséges a fagyalt készítéséhez. Illetékes helyről származó információink szerint egyébként a pénzügyminisztérium teljesen be akarja tiltani a fagyalt és jegeskávé készítését és az erre vonatkozó rendelkezés most van előkészítés alatt.

— **Cukorkiosztás gyümölcs befőzéshez.** Az Országos Közélelmezési Hivatal értesítette a hatóságokat, hogy gyümölcsbefőzés céljaira 220 waggon cukrot bocsáthat ezidén a háztartások részére, míg 80 waggont a gyümölcskonzervgyárak részére. Kávéházak, cukrászok, iparosok stb. befőzésre szükséges cukrot a háztartások számára kiutalt mennyiségekből nem igényelhetnek. Kizárólag csakis azon családok háztartásai kaphatnak gyümölcsfőzésre cukrot, melyek kétség kívül gyümölcsbefőzési célokra igénylik a cukrot. A befőzések utáni időben állandó ellenőrzést fognak gyakorolni arra nézve, hogy a kiutalt cukrot tényleg befőzési célokra használták-e fel a háztartások. A visszaélőkkel szemben büntető eljárást fognak folytatni.

— **Szomorú kilátások.** Mintha a természet s a nagy Mindenség is összeesküdt volna ellenünk, hogy mennél kétségbeesettebbé tegye a jövőt számunkra. Hetek óta perzselő sugarait küldi le az Ég hozzánk, földjeinkre, vetéseinkre, hogy vetéseinket, gyümölcsünket, mindenünket elperzseli. Mintha a bibliai hét sovány esztendő közül lennénk, mintha csak az készülné reánk, oly szomorú a kilátás a jövő termésre, éppen most, mikor semmi

készletünk nincs, mikor a munkás kézben is oly nagy a hiány s amikor a háború is oly irtózatossá pusztításokat visz véghez emberben, mindenben egyaránt. Mit tegyünk, mihez fogjunk, mi lesz a ránk következő tél folyamán velünk, amit a fa, a ruhátság mellett a szomorú kenyérség még irtózatossabbá fog tenni.

— **Deák otthon fluinternátus Szombathelyen.** Ezen állami felügyelet alatt álló intézetben a vidéki tanulók kellemes otthoni találatnak, teljes ellátással. Tessék érdeklődni. (Kőszegi utca 46.)

— **A hatvan éven felüli hadifoglyok hazajöhetnek.** Az orosz kormány beleegyezett a hatvan éven felüli hadifoglyok kicserélésébe. Az e korban levő hadifoglyok hozzátartozói kérhetik hadifoglyok kicserélését. Az erre vonatkozó kérvényeket a hadügyminisztérium X. hadifoglyosztályhoz kell intézni, a csapatot, rang, név, kor és internálási hely egyidejű pontos megjelölésével. A hadifoglyok érdekében áll, hogy ezeket az adatokat a legpontosabban jelöljék meg, hogy a kutatások megkönnyíthessék.

— **A sümegi piacra jellemző ez a kis eset.** A múlt hét egyik reggelén több asszony álldogált a főszolgabírói hivatal előtt, liszt-cédulára várva. Ezen idő alatt közeledik feljűk egy falusi asszony, fején kosárral. Rögön kérdezik tőle: — Mi van a kosárban? — Cseresznye — volt a felelet. — Tegye le — mondják az asszonyok, mire szót fogad és a terítőt felemelve mutatja a kosár tartalmát, a fekete cseresznyét. — Hogy literje? — kérdeik a venni akarók tovább. No és képzéjük kérem a feleletet. — *Nyolcvan krajcár.* — Tehát Sümegen: 1 K 60 fillérre mondják a cseresznye literét. Persze rögtön elállott a vásártól az egész asszonysereg s tovább engedték útján az eladót. De lehet, hogy azért akad olyan könnyelmű ember, aki megvette tőle. Pedig úgy tudjuk, Pesten a legszebb cseresznye kilóját 1 K 20 fillérre mondták — és ott hagyták az eladót, futva a vevők. Hát mit akarnak — kérjük szeretettel — tőlünk ezek a jó falusiak?

— **Szerencsétlen esés.** Borzalmas baleset áldozata lett Prisznyák István keszthelyi városi képviselő, ipartestületi pénztáros. Az erdőről fát szállított haza s hogy jó fát kapjon, a fuvarossal ő maga is kiment az erdőre. Mikor a kocsit hazafelé tartott, egy zökkenésnél Prisznyák lefordult a kocsiról és a kerekek alá került, amelyek keresztül mentek rajta. Prisznyák rövid néhány órai szenvedés után elhunyt.

— **Káposztás hordóba fult.** Varga Kelemen balatonszentgyörgyi vasuti pályamunkás felesége a káposztás hordóját kitétte az udvarra s megdöbbszte vízzel, hogy a kád kiázzék. Négy éves Pista fia egy széket vitt a hordó mellé és a kádba nézett, miközben fejével belebukott és belefult a kádba.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Ház eladó

két szobás lakással, konyha kerttel, gyümölcsösrel és egy hold földdel Sümegen. Cim a kiadóhivatalban.

2-2

Jó karban levő

zongora eladó.

Cim a kiadóhivatalban.

1-2

**MŰVÉSZ-
MLAPOK**

óriási választékban kaphatók

Horvát Gábornál,

Sümegen.

**PAPIR
szalvéták**

fehér és színes
100 darab K 1.50-től
K 3.50-ig

Kapható: **Horvát Gábor**
papirkereskedésében Sümegen.

CSÚZ, KÖSZVÉNYBEN

anyagcsere zavarokban szenvedők és
gyermekes évszázadok óta bevált rádi-
umos gyógyító fürdője

LIPIK (Szlavonia)

64° C

Háboruban is télen-nyáron üzemben.

Fürdővel egyesített gyógy-
penziók. Prospektust küld a
FÜRDŐIGAZGATÓSÁG.

Radioaktív, alkalikus,
sós, jódos hőforrások.
ISZAPKEZELÉS.

3-11

Meghívó.

A Csabrendeki Takarékpénztárral Egyesült Önszegélyző Szövetkezet folyó évi június hó 29-ik napján fogja Csabrendeken az intézet helyiségében rendes évi közgyűlését megtartani; mely gyűlésre a t. szövetkezeti tagok tisztelettel meghivatnak.

Csabrendeken, 1917. június hó 10-ik napján.

Löb Ignác
titkár.

Barcza László
elnök.

E gyűlés tárgyai:

1. A jkönyv hitelesítésére két szövetkezeti tag megválasztása.
2. Az igazgatóság s felügyelő bizottság jelentése.
3. A mérleg átvizsgálása és megállapítása.
4. A felmémentvény megadása.
5. A felügyelőbizottságnak I évre való megválasztása.
6. Netáni indítványok.

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy újonnan épült és berendezett

fényképezési és festészeti műtermemet megnyitottam, a legmagasabb igényeket kielégíthetem.

Kiváló tisztelettel

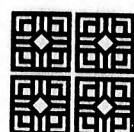
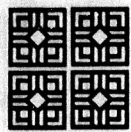
MOZER.

Sümeg, Belváros 11. sz.
Barátok temploma mellett.

3-4

Hirdetéseket

jutányos áron elfogad
a kiadóhivatal.

Mindennemű
nyomtatványokat
izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor
könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű
könyvkötőmunkák
elkészíttetnek.

